

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה אנשי חזר וכו' רשומו ואבדו
אסרת: שהיתה
(ג) תוה' ד"ה וכלכל נ' מותר אפי' י' כורין כו':
תוה' ד"ה אילימא
(א) משום וכו' אצל דיבור וכו' מדפס כזה הלשון גילון
ולרש"י שמה י' לחלק
בדיבור וספר ומוקשה וכל
לפי שהפסוקים מותר
אפי' עשר כורים אצל
קדקא אפי' פתח ולבסוף
דוקא לא מהני צדק מצית
סמחיה:

מוסף רש"י

[illegible]

עושיין פסין פרק שני עירובין

גב' הוה אמינא דרביס אפי' מונוסין. שרי ר"י בן צבא והאי דקאמר צאר הרביס משום ר' עקיבא דאמר צאר היחיד שרי ואתא איהו למימר אע"ג דמסי חייס ויניהו דרביס אין ליחיד לא והכי קאמר אין עושין פסין דמיס לצאר אלא של רביס: **מרתנ' שומירה.** סוכת שומינין. ואע"ג דהוקף לדידה

גמ' אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהודה בן בבא ואמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל לא הותרו פסי ביראות אלא לבאר מים חיים בלבד וצריכא דאי אשמעינן הלכה כר' יהודה בן בבא הוה אמינא דרבים ואפילו מכונסין והאי דקתני באר הרבים לאפוקי מדר' עקיבא קא משמע לן דלא הותרו פסי ביראות אלא לבאר מים חיים וא' אשמעינן באר מים חיים הוה אמינא לא שנא דרבים ולא שנא דיחיד קא משמע לן הלכה כרבי יהודה בן בבא: **מתני'** ועוד אמר ר' יהודה בן בבא הגיגה והקרפף שהן שבעים אמה ושיריים על ע' אמה ושיריים המוקפות גדר גבוה עשרה טפחים מטלטלין בתוכה ובלבד שיהא בה שומירה או בית דירה או שתהא סמוכה לעיר ר' יהודה אומר אפילו אין בה אלא בור ושיח ומערה מטלטלין בתוכה * רבי עקיבא אומר אפילו אין בה אחת מכל אלו מטלטלין בתוכה ובלבד שיהא בה שבעים אמה ושיריים על שבעים אמה ושיריים רבי אליעזר אומר אם היתה ארכה יתר על רחבה אפי' אמה אחת אין מטלטלין בתוכה * רבי יוסי אומר אפילו ארכה פי שנים ברחבה מטלטלין בתוכה אמר רבי אלעאי שמעתי מרבי ^ה אלעזר ואפילו היא כבית כור וכן שמעתי ממנו אנשי חצר ששכח אחד מהן ולא עירב ביתו אסור מלהכניס ולהוציא לו אבל להם מותר ^ה וכן שמעתי ממנו שיוצאין ^ה בערקבלין בפסח וחזרתי על כל תלמידיו ^ה ובקשתי לי חבר ולא מצאתי: **גמ'** מאי תנא דקתני ועוד אילימא משום דתנא ליה חדא לחומרא וקתני אחריתי משום הכי קתני ועוד והא רבי יהודה דתנא ליה חדא לחומרא וקתני אחריתי ולא קתני ועוד התם אפסקוה רבנן הכא לא אפסקוה רבנן וכל היכא דאפסקוה רבנן לא קתני ועוד והא רבי אליעזר דסוכה דאפסקוה רבנן וקתני ^ה ועוד התם במילתיה הוא דאפסקוה הכא במילתא אחריתי אפסקוה: רבי עקיבא אומר אפילו אין בה אחד מכל אלו מטלטלין בתוכה: רבי

אלם לאכול בַּסֹּדֶה וְחִמְכִּים אֹמְרִים אֵין לַדָּבָר קֶצֶף עוֹד אָמַר ר' חֵיִימָא חוּמַר י"ד סְעוּדוֹת חַיִּים
וְהַלְוִיָּם מִן שַׁלָּא אֵל לֵי יוֹ"ט הַרְשָׁוין שְׂלִים לֵי יוֹם טוֹב הַחֲסִידוֹן
אֲלַמָּא מִשּׁוּם דְּרִישָׁא וְסִפָּא בְּסַעְדָּה דְּסוּכָה וּבַחֲשׁוֹנִין אִיירִי מִנָּא
וְעוֹד אַע"ג אֲפִסְקוּהָ וּשְׁמַע מִינָה הֲאִי דְלָא מִנָּא דְּדַרְבֵּי יְהוּדָה
וְעוֹד מִשּׁוּם דְּלָא דְּמִי הוּא וְדַרְבֵּי יְהוּדָה בֵּן צִבָּא לְמָה לִי דְּמִי
לֵיהּ: הֵסֵם. גְּבִי סוּכָה בְּמַלְמֵי אֲפִסְקוּהָ לָא אֲהֲדֵרוּ לֵיהּ רַבָּנַן אֲלָא
בְּסַעְדוֹת אֲבָל רַבִּי יְהוּדָה דְּמַמְנִי לָא אִיירִי אֲלָא בְּפָסְקִי בִּירְאוֹת
צִית סִתְמִים וְאֲהֲדֵרוּ רַבָּנַן בְּגִינָה וְקִרְפָּף וְדִיר וְסָהַר וְעוֹלָם טַעְמִיָּה
מִשּׁוּם הַפְּסָקָה וְלִי יְהוּדָה בֵּן צִבָּא דְּלָא אֲפִסְקִיהָ מִנָּא עוֹד:
רַבִּי

ועוד אע"ג דלא הוה תרוייהו מעיני א' וכ"ש היכא דהוה תרוייהו (דף כו. ו) וצפרק רביעי דמגילה (דף כח.)^ט דפ"ה: **הבא** (ביצה דף לז. וס) קמתי ועוד ואע"ג דאפסקי במילתא אחריית דק ומגבז מן ההלך ומדליק וחס"א מגבז משלפניו ומדליק וקמתי בזה וקמתי בזה הכי ועוד א"ר אליעזר עומד אדם על המוקפה כו' ומיה דמילתא דאור קא מסיים ואזיל קשה וי"ל דהתם הוה תרי קולי ושיי

ין למטה קך חלוקין למעלה, וכלם ששבתו בזהר מו"זין לחברתה, וכן לקרפא, וכן לחזר ולקרפא ש אחרת (קטן ע"ד.) **שבתיו** בחובין. ששקדו היום היו בחטיו ולא בחור הימים, דלית ש אלא אפ"י עירבו ומטלטל מצות לחזר לא ויזיל ללי ביני מחזר וז

וזה נקט באר הרבים **לאפוקי מר' עקיבא**. וא"כ א"כ הוה ליה למימר בור הרבים וע"כ צלח היחיד לא דל"כ היינו רבי העקיבא ו"ל דלורחא דמלתא למיתני מענטש שמענו דהיינו צלח היחיד אי נמי הא דקאמר רב"ש אפילו מכוונסין לאו אר"י בן צבא קאי אלן אשמואל:

לשנה דרבים ולא שנה בו'. יכול להיות דהוי כר' יהודה בן צבא והא דנקט ר' יהודה בן צבא צאר הרבים היינו לאפוקי צור הרבים: **שחורא** ע' אמה ושייריים. וא"ת וליכא מהר הבית ועזרת נשים שהיה קל"ה אמה וישראל היה ספי"ו וי"ל דכל מילי דשבת ממשכן גמירין להו אי נמי העזרות חציני מוקפין לדירה שהיו שומרים זה כל הלילה:

ובצלבר שיהא בה שומירה.
נראה לפרש דפחות
מע' אמה נמי צריך שומירה או בית
דירה וציתר מבית סאחיס לא סגי
בשומירה ובית דירה אלא פתח ולצבון
הוקף הקרפס לנזרץ הבית אצל אצל
לומר דקשנעיס אמה דוקא צריך
שומירה אצל דפחות א"י כלום וציתר
אין סגי בשומירה דאין צברא שיהא
ג' חלוקים בג' משהויין והא נמי אין
לומר דציתר מע' נמי סגי בשומירה
ולא אהא למימר אלא דצניר משנעיס
אמה וציריים לא צריך כלל דאם בן
במאי פליג ר' עקיבא לפירוש ר"ח
דפרש דר' יהודה בן צבא איירי
דצבר מועט ור' עקיבא לא איירי
לדתרוייהו בע' אמה וציריים ודבר
מועט צריך שומירה ובפחות מכאן לא
צריך ואפי' לפי רש"י דפי' היינו תנא
קמא דלמור לו לר' יהודה מ"מ גם
לפי' נראה דרבי יהודה בן צבא נמי
אית ליה דבר מועט כמו תנא קמא
דמשום הכי אנטרטיך לרבי עקיבא
לחזור ולשנות וצלבר שיהא בה ע'
אמה כו' ועוד אי ציתר מבית סאחיס
נמי איירי ר"י בן צבא א"כ היכי
קאמר ר"י אפילו אין בה אלא צור
ושח ומערה משמע דלר"י נמי אין
חילוק בין סאחיס לרבי ורבי יהודה
גופיה קאמר לעיל גבי פסין עד בית
סאחיס ועוד דר' יהודה דפי' היינו תנא
קמא היינו ר"י בן צבא כלומר ואמאי
הוצרך לשנות וצלבר כו' כיון דקאי
ארבי יהודה בן צבא והא אנטרטיך
דלא נימא דשרי אפילו ציתר מבית
סאחיס כיון דר' יהודה בן צבא
אמר דהא אנטרטיך אית ליה צבא

כדפרישית ומה שפירש רש"י אפילו בזוקף לדירה לא שרי רבי יהודה בן צבא ביתר מצית סאתים אין נראה אלא בפחם ולזכור הזוקף מהני אפי' ביתר מצית סאתים דהא שרו רבנן לעיל דדיר וסאה ומזוקף אפי' צ"י כורים וכמה חזירות ומצואות שהיו צירושלים יתרות על בית סאתים וכי' "אסור ר" יהודה בן צבא בזכום לטלטל ודיוקא" בשומריה הוא דקאמר דלא מהני ביתר מצית סאתים אבל פתח ולבזוקף הזוקף מהני אפי' יומר ולש"י שמהלך שחלץ דבדיר וסאה ומזוקף וחזר לפי שמשמיתיהו ר' (ט) יומר אפי' "י כורין אבל קרפא

אִילָיִמָא משום ^(א) דרגי חדא לחומרא. פירוש דשיין ^(ב) למיתני מענין א' אף על גב דלא הוו תרוייהו לחומרא כמו בְּסוּכָה **בְּמִלְתָּא** אחריתי **אפסקוה**. תימא דבפרק המציא כדי יין י ר' אליעזר אומר נוטל אדם קיסם משלפניו [לחלוץ בו שיניו] כדי אין מוציין את האור לא מן העצים כו' ומפסק בזה שלימה דש"י מהפך שם המשנה והגמ' אך לר"ם שאומר שאין צריך להפך למיתני ועוד אע"ג דאפסקין במילתא אחריתי דכח דהיתירא עדיף: רבי

האגון, הואיל וכולן רשות שאינה דירה היא, ואין צריך לערב מחצר לחצר אלא בשביל כלים ששכחו כלים בבית, לא מביעיהו היכי דלא עירבו בני בתי החצר, דאפילו מצינא נחלה לא יוציאו כלי הבית, שאלה שאלו עמה (שבת פלג).

עין משפט
נר מצוה

בו א [טוש"ע ח"ח סי'
שנה סעיף א]:
בו ב [טוש"ע שס]:

רב ניסים גאון

והא גבי ר' אליעזר דסוכה
דאפסקה רבנן וקאמר
ועוד. והו שאמר ר'
אליעזר במסכת סוכה
בפרק הישן תחת המטה
ר' אליעזר אומר ארבע
עשרה עשרות חייב אדם
לזכות בסוכה אחת ביום
ואחת בלילה. ותחמיס
אומרים אין לזכור קצבה
חזק מליל יום טוב
הראשון בלבד. ועוד אמר
רבי אליעזר מי שלא אכל
כר.

רבינו חננאל

[illegible]